

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre za odpoved leta v smislu člena 2(l) Uredbe št. 261/2004 ⁽¹⁾, če je letalo vzletelo po načrtovanem voznem redu in z največ triurno zamudo pristalo v načrtovanem namembnem kraju, vendar je vmes nepredvideno pristalo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška)
10. februarja 2016 – Peter Puškár e altre parti del procedimento**

(Zadeva C-73/16)

(2016/C 165/07)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Peter Puškár

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 47, prvi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – na podlagi katerega ima vsakdo, ki so mu kršene pravice, torej tudi pravica do zasebnega življenja v zvezi z varstvom obdelave osebnih podatkov, določena s členom 1(1) in iz njega izhajajočimi določbami Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES ⁽¹⁾ z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov – pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v navedenem členu – nasprotuje nacionalni določbi, v skladu s katero je za možnost uporabe učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem, kakršno je vloga pri upravnem sodišču, določen pogoj, da pritožnik pred vložitvijo predloga za uvedbo sodnega postopka izčrpa sredstva, ki jih ima na voljo na podlagi določb *lex specialis*, kakršen je slovaški zakon o upravnih pritožbah?
2. Ali je mogoče pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij, določeno s členom 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in pravico do varstva osebnih podatkov, določeno s členom 8 navedene listine – v primeru zatrjevanje kršitve pravice do varstva osebnih podatkov, ki se na ravni Evropske unije izvaja zlasti z navedeno Direktivo 95/46/ES, zlasti

— glede na obveznost držav članic, da zagotovijo pravico do zasebnega življenja v zvezi z obdelavo osebnih podatkov (člen 1), in

- glede na pristojnost držav članic, da določijo obdelavo osebnih podatkov, kadar je to potrebno za izvajanje naloge, ki se opravlja v javnem interesu [člen 7(e)] ali zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja stranka ali stranke, ki so jim osebni podatki posredovani,
- pa tudi ob upoštevanju izrednih pristojnosti države članice, [da omeji obseg obveznosti in pravic] [člen 13(1) (e) in (f)], če taka omejitev pomeni potreben ukrep za zaščito pomembnega gospodarskega ali finančnega interesa države članice ali Evropske unije, vključno z denarnimi, proračunskimi in davčnimi zadevami –

razlagati tako, da država članica ne more brez privolitve zadevne osebe sestavljati seznamov osebnih podatkov za davčno upravo ali da je pridobivanje osebnih podatkov, s katerimi razpolaga javni organ z namenom boja proti davčni goljufiji, tvegano samo po sebi?

3. Ali je mogoče seznam finančnega organa države članice, ki vsebuje osebne podatke [pritožnika] in katerega zaupnost je bila zagotovljena z ustreznimi tehničnimi in organizacijskimi ukrepi za varstvo osebnih podatkov pred nepooblaščenim širjenjem ali dostopom v smislu člena 17(1) zgoraj navedene Direktive 95/46/ES, ki si ga je [pritožnik] priskrbel brez zakonite odobritve navedenega finančnega organa države članice, obravnavati kot nezakonit dokaz, katerega predložitev mora nacionalno sodišče zavrniti v skladu z načelom prava Unije, ki nalaga pošteno sojenje, določeno s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?
4. Ali je pristop nacionalnega sodišča – pri katerem se, če se v posameznem primeru sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice razlikuje od odgovora Sodišča Evropske unije, na podlagi načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji in člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije da prednost pravni usmeritvi Sodišča Evropske unije – v skladu z zgoraj navedeno pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja (zlasti z zgoraj navedenim členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)?

⁽¹⁾ UL L 281, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de grande instance de Lyon (Francija)
19. februarja 2016 – Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national
des barreaux „CNB“, Svet odvetniških zbornic Evrope „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de
Luxembourg**

(Zadeva C-99/16)

(2016/C 165/08)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de grande instance de Lyon

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jean-Philippe Lahorgue

Tožene stranke: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Svet odvetniških zbornic Evrope „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg